býti tato jejich, pro okolí nebezpečná a proto ke zvýšené opatrnosti nutkající vlastnost neznáma. Ze zjištění nižších soudů rovněž plyne, že dvůr stěžovatelův byl opatřen vraty, která byla otevřena a umožnila oněm bujným zvířatům vyběhnouti na veřejnou silnici v silně frekventované obci, v bydlišti stěžovatelově. Za těchto okolností mohl si stěžovatel při náležité pozornosti uvědomiti a mohl tedy také předvídati, že jeho hříbata mohou způsobiti na snadno jim přístupné veřejné silnici někomu úraz. Ježto je nepochybné, že prostým uzavřením vrat byl by býval vhodným a postačitelným způsobem hříbatům znemožněn výběh na silnici a tak vyloučena možnost úrazu osob zdržujících se na silnici, je také správný závěr napadeného rozsudku, že opominutí tohoto úkonu bylo v příčinné spojitosti se škodlivým výsledkem.

Proto byla zmateční stížnost podle § 36, odst. 1 por. nov. zamítnuta jako bezpodstatná.

Čís. 6262.

Sťažnosť proti usneseniu, ktorým nebola nariadená delegácia iného súdu, je neprípustná.

(Rozh. zo dňa 26. septembra 1938, Nd IV 30/38.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin podvodu zamietol sťažnosť obžalovaného.

Dôvody:

Proti usneseniu vrchného súdu, ktorým bola odmietnutá sťažnosť obžalovaného, podaná pre zamietnutie návrhu na delegáciu krajského súdu v N., podal obžalovaný A. sťažnosť.

Sťažovateľ namieta, že odmietnutie jeho sťažnosti vrchným súdom je nezákonné, lebo proti prvostupňovému usneseniu vrchného súdu je vždy prípustná sťažnosť k najvyššiemu súdu a vrchný súd že si mylne vykladá ustanovenie § 29, odst. 3 tr. p.

Podľa § 29, odst. 3 tr. p. v znení čl. II, čís. 5 zák. čís. 1/1920 Sb. z. a n. môže si sťažovať žalobca a obvinený v prípade, že vrchným súdom bola delegácia iného súdu nariadená.

Z toho, že zákon výslovne upravuje otázku prípustnosti sťažnosti proti rozhodnutiu podľa § 29 tr. p., ačkoľvek by ináč vystačil s ustanovením § 378 tr. p., plynie, že prípustnosť sťažnosti proti takémuto usneseniu vrchného súdu obmedzuje len na prípad a osoby v odst. 3. § 29 tr. p. uvedené.

Týmto obmedzením je však zrejme vylúčená sťažnosť proti usneseniu vrchného súdu, ktorým delegácia iného súdu nebola nariadená.

Napadnuté usnesenie vrchného súdu, ktorým bola sťažnosť obžalovaného odmietnutá ako zákonom vylúčená, odpovedá tedy stavu veci a zákonu a preto bola sťažnosť obžalovaného ako bezzákladná podľa § 379, odst. 4 tr. p. zamietnutá.